

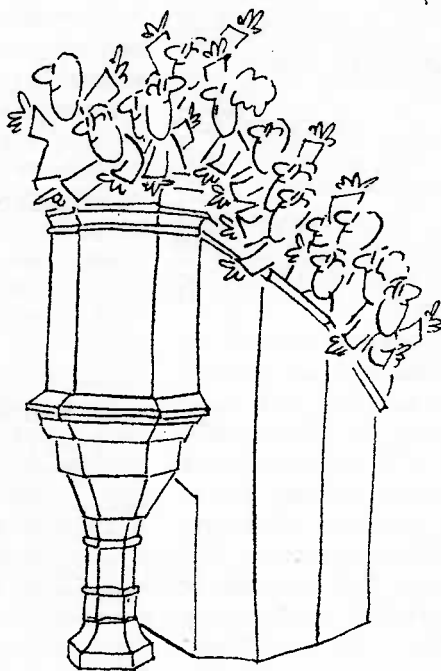
ZPRAVODAJ /10

MM

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Nechtějte všichni učit druhé, moji
bratři: vždyť víte, že my, kteří učíme,
budeme souzeni s větší přísností.

List Jakubův 3,1

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybičkami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“

Genesis 1,27-28

Stejně jako loni, tak i letos jsme měli někteří z nás příležitost k načerpání nových sil i k obecenství při sborové rekreaci. Mimo jiného to bylo pro mne také období, kdy jsem si připomněl své první prázdniny s Brontosourem, jež jsem shodou okolností také mohl prožít v Jeseníkách. V souvislosti s tím se mi neustále vracelo téma vztahu křesťanů a ochany životního prostředí. Rád bych se tedy podělil o některé postřehy.

Biblický verš uvedený na začátku v kontextu s celou Genesis jasně ukazuje, že člověku byla dána jakási moc. Moc nad živými tvory. Genesis také ukazuje na to, že veškeré stvoření je dílem Božím a není tedy důvod k uctívání přírodních výtvorů, kopců, stromů, či jiných model, jak tomu bylo u pohanských národů. Znamená to, že dnešní člověk je legitimním pánem přírody? Dle mého názoru určitě ne. To, co je o člověku psáno, je vyjádřením Boží vůle. Ale pozor, je to vůle pro neporušeného člověka, takového, který podle této vůle žije. Takového, který ví, že ruku v ruce s mocí kráčí zodpovědnost. Jenže člověk se již na počátku své historie proti autoritě Boží vzbouřil. A jsme my, kteří se denně

potýkáme s našimi hříchy, kteří máme mnohdy sami problémy s rozlišením dobrého a zlého, schopni uplatňovat svou moc zodpovědně? Obávám se, že to, co člověk vidí kolem sebe, ho neustále utvrzuje o tom, že ne. Mnohdy i lidské snahy o to, aby činil dobré, se obracejí vníveč. A třeba zrovna návštěva rezervací v chráněné oblasti Jeseníky nám může podat důkazy o hloubce lidského hříchu projevujícího se také vykořisťovatelským a krátkozrakým vztahem k životnímu prostředí. Co je to za vládce, který ničí svou zemi?

A jak se to týká nás, křesťanů? Především bychom si měli uvědomit svou zodpovědnost. Zodpovědnost za Boží stvoření, ke kterému bychom se měli chovat s láskou. Být si vědomi toho, že s přivlastněním si Kristova jména se naše jednání stává svědeckvím o něm. To je přece obrovský závazek. Nechci přece svědčit o tom, že Hospodin stvořil takové množství rostlinných a živočišných druhů proto, aby je člověk vyhubil...

Věřím, že hlavním posláním našeho života by mělo být svědeckvím o Boží lásce. Vždyť za vysvobození děkujeme Pánu, který z lásky obětoval sebe sama. Dokáží si docela dobře představit vstřícný vztah k Božímu stvoření jako smysluplný, i když zcela jistě ne úplný odraz této lásky. A také to, že možná právě nevýraznost této části našeho svědeckvím může být kamenem úrazu ekologicky zaměřeným lidem, kteří si dokáží uvědomit dopady sobecky kořistnického vztahu člověka k přírodě.

Závěrem této úvahy bych si rád dovolil citovat apoštola Pavla s jeho nadějí v brzký Kristův příchod, který, alespoň mne, docela nově - ekologič-

ky oslovil a který pro mne také představuje naději v to, že s jeho příchodem se bude radovat i příroda, kterou tak trápíme.

Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti - ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně stěná a pracuje k porodu.

List Římanům 8,20-22

Pane, mnohdy si pozdě uvědomujeme, že to, co se nám jeví příjemné a dobré, může poškodit jiné. Prosím, dej nám správný pohled na svět i na Tvé stvoření. Dej nám nahlédnout na naše jednání v širších souvislostech a touhu býtí Tvými svědky ve všem našem činnění. Prosíme Tě o moudrost a poznání Tvé vůle. Ať Tvá láska a moc překrývá naše provinění.

Marek Skotnica

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

SBOROVÁ DOVOLENÁ NA MALÉ MORÁVCE

Naše manželská dovolená se v posledním období odehrává většinou na chalupě ve společnosti vnuků a vnučky. Letos jsme si řekli: Což si nezasloužíme odpočinout si trochu v klidu a pohodě na jiném místě naší vlasti? A hle! Najednou se nám naskytla příležitost: Při ohláškách na bohoslužbách nás zaujala nabídka ke společné sborové dovolené na Malé Moráv-

ce. Bez dlouhého rozmýšlení jsme se přihlásili.

Tak se stalo, že v neděli odpoledne 20.8.2000 jsme stanuli před pěknou chatou firmy Bioveta na Malé Morávce. Seznámili jsme se s velmi milým správcem chaty, panem Martínkem, od kterého jsme získali první zajímavé informace o majitelích chaty, o historii a okolí Malé Morávky. Prohlídka chaty ukázala, že bydlení bude příjemné.

Během nedělního odpoledne se dostavili i ostatní sestry a bratři. Složení rekreatantů bylo opravdu pestré: Od tříletého Davidka Mazura po téměř jedenadevadesátiletého bratra Šimana.

První společné setkání se konalo při večeři. Zde jsme měli možnost seznámit se s manželi Kochovými (rodiče s. A. Mazurové). Při večerním ztišení jsme poděkovali Bohu za nové občanství a prosili o požehnání pro příští dny.

Volného času na průzkum okolí bylo dost. Každý podle svých možností a zdravotního stavu mohl všeho plně využít. Výborné autobusové spojení bylo na Hvězdu u Karlovy Studánky a do samotné Karlovy Studánky. Většina z nás toho využívala. Odtud bylo možno podnikat pěší túry do okolí. Náročnou túru až na Praděd absolvovali kromě manželů Šimečkových např. i s. Jarošová a br. Šiman, kteří předtím nedoufali, že by něco tak náročného zvládli. I děti se svými rodiči podnikli řadu túr. Zde vedli manželé Skotnicovi s Míšou. Zahanbit se nedali ani Davídek a Janinka Mazurovi s rodiči.

Myslíte, že jsme při všem tom rušném dění zapomněli na našeho Pána a Spasitele? Ale ne! Ranní pobožnost

před snídaní vedl br. Mazur nebo jiný z účastníků pobytu. Po individuálním denním programu jsme se rádi sešli k společnému večernímu soustředění nad Biblí. Probírali jsme jednotlivé prosby z modlitby Páně. Každý z přítomných mohl v diskusi projevit svůj názor a představu o obsahu a poslání jednotlivých proseb. Jeden večer nám další účastník dovolené br. Thiel ukázal nádherné černobílé fotografie, které pořídil při svých častých dřívějších návštěvách Jeseníků. Týden uběhl rychle a čekal nás návrat do našich domovů. Co nám tato sborová dovolená přinesla? Poznání pěkné slunečné přírody? Poznání Karlovy Studánky a okolí? Zázitky ze sbírání hub? Výborné stravování? Jistě to všechno, ale především vzájemně hlubší poznání mezi sebou a ujištění, že společně patříme jednomu Pánu Bohu v Ježíši Kristu.

Sborová dovolená se vydařila. Poděkování patří br. Mazurovi, který se postaral o její organizaci (mj. nás naučil mnoho písní ze zpěvníku pro mládež) a manželům Kochovým za jejich náročnou práci při našem stravování. Stejně srdečně děkujeme za prožití obecenství bratřím a sestrám na této dovolené.

Bude o příští sborovou dovolenou stejný či větší zájem?

Milada a Jaroslav Poláškoví

LETNÍ TÁBOR DOROSTU

Jednou z důležitých aktivit sborové práce s dětmi jsou víkendové a táborové pobyty. V nejnovější historii našeho sboru jsme na letní táborový pobyt vyrazili již třetí rok za sebou.

Letos poprvé jsme vyrazili do Velkých Karlovic v Beskydech, na tábořiště, které se nachází přímo u celnice na

česko-slovenských hranicích (je ta pomlčka správně?). Jde o soukromé tábořiště majitele ze Vsetína, na které jsme byli upozorněni členy sboru v Růždce, který tam pořádá podobné pobyty již několik let. Všichni táborníci bydlí v něčem, co by se dalo nejlépe popsat výrazem „chatkостany.“ Měli jsme i o letošních chladných prázdninách štěstí na počasí. Celý týden od 14. do 20. srpna panovala tropická vedra, a proto jsme s obrovskou radostí všichni (vedoucí i děti) využívali hojně pěkného bazénu, který patří k tábořišti.

Obsahem ranních výkladů Bible byly příběhy z života biblického krále Davida (celý tábor nesl název „V družině krále Davida“). K této chvíli nad Písmem patřil i zpěv dětských křesťanských písní s kytarou, modlitby a hry u stolů. Pro většinu dalšího programu (dopoledního, odpoledního a večerního) byly děti rozděleny do 4 družinek nazvaných podle starozraelských měst Jericho, Jizreel, Machanajim a Samaří. Nejdůležitějšími soutěžemi byly ty, které se započítávaly do tzv. Velké hry. V jejím rámci družinky např. hledaly ztracené ovečky (ještě) pastýře Davida, prchali před králem Saulem pustou krajinou, plížily se do jeho tábora, stavěli chrám Hospodinův. Ve volných chvílích byl kromě bazénu nejfrekventovanějším místem ping-pongový stůl.

Přípravu a péči o děti obstaral devítičlenný tým. V něm byli mimo mne Míša Opršalová, Kamil Šimečka a Vladka Šzczurková (zdravotní sestra z těšínského sboru) jako vedoucí k dětem, Jana Grollová jako hlavní kuchařka (pro poslední dva dny ji nahradila má žena Anička), Bára Fižová, Jana Moravcová a Jarek Dvořák

jako instruktoři. Sešli jsme se na dvou přípravných schůzkách před táborem a na jedné hodnotící po něm. Snad mohu napsat nejen za sebe, že jsme byli týmem, ve kterém se nám spolupracovalo velmi dobře. Všem vedoucím i instruktorům patří dík za to, že obětovali táboru velký kus svého volného času.

Děkujeme také sponzorům, kteří umožnili, aby tento tábor stál děti jen 900-1 000 Kč (podle počtu dětí z jedné rodiny) a aby vedoucím a instruktorům byly hrazeny alespoň náklady spojené s jejich pobytem a stravováním. Sbor (tedy vy, čtenáři Zpravodaje) podpořil prostřednictvím staršovstva tábor částkou 3 000 Kč, dalších 3 000 Kč jsme dostali ještě individuálně od jednotlivců a rodin ve sboru.

Roman Mazur

K ZAMYŠLENÍ

---

11 MILIÓNU SPADLÝCH Z NEBE?

Magistrát města Ostravy dostal dotaci, z níž asi 4 milióny Kč hodlá ještě letos investovat do oprav „našeho“ kostela (v uvozovkách proto, že je ještě stále ve vlastnictví státu). Opravovat se má průčelí kostela, vitráže oken, věž kostela včetně krovu a clok-troinstalace. Uskutečnil-li se tyto opravy a připomeneme-li si opravu střechy, který stála 6,8 miliónů korun, dostáváme se k částce 11 miliónů, která byla v posledním období investována do kostela bez naší účasti.

Při tom všem nikdo nezpochybnil, že by mělo brzy dojít k jeho převodu do vlastnictví naší a slezské církve. Nedošlo k němu až do této chvíle z různých důvodů, ale rozhodně ne proto,

že bychom o to nestáli. Situace je to pro nás tedy v tuto chvíli samozřejmě velice příznivá. Zbývají sice minimálně ještě další dvě velké oblasti, do kterých bude nutno investovat (varhany a vytápění), ale přesto je břímě kostela o 11 miliónů lehčí.

Z naší strany rozhodně nešlo o **kalikul**. V podstatě dvakrát jsme se za dobu mého čtyřapůlletého působení v Ostravě rozhodovali, jak se k otázkám kolem vlastnictví kostela postavíme. A dvakrát zaznělo: Ano, chceme kostel převést na sebe a chceme se o něj postarat. Vždy šlo o rozhodnutí obtížné, nejednohlasné (existovala opozice se silnými argumenty proti), o rozhodnutí přijaté s „bázní a třesením“, o rozhodnutí v dnešní situaci kolem nemovitostí v lepším případě odvážné, v horším bláznivé. Ani jednou jsme netušili, jak se situace dále vyvine: Jak pokročí zhoršování technického stavu a bude-li vůbec způsob, jak nutné opravy financovat. Jestliže bychom vzniklou situaci nemohli označit z naší strany za předem vy kalkulovanou, spíše bychom ji mohli označit za šťastnou. Možná jsme měli prostě a jednoduše štěstí. Aniž jsme dali jedinou korunu (a byli jsme jich ochotni dát alespoň několik set tisíc), kostel byl opraven za 11 miliónů korun.

Troufal bych si v tom ale možná vidět ještě něco více. Nejsem si tím ale vůbec jist a proto se vás ptám: Nešlo a nejde snad o **požehnání** Boží?

Aby bylo jasno: Nejsem zastáncem natož hlasatelem „**teologie prosperity**“ („čím více zbožnosti, tím více peněz“ a naopak „čím více peněz, tím více zbožnosti“). Pokud myslím na to, že oněch 11 miliónů by mohlo být požehnáním Božím, jistě by to nebylo

tak, že by náš sbor byl lepší než jiné sbory, které dnes těžce zápasí o každou korunu a nemají za co opravit zatékající střechu.

Dále: Rozhodně si nemyslím, že by evangelická církev vůbec a v Ostravě konkrétně nemohla existovat v pronajatém kostele či dokonce úplně **bez kostela**. To máme v paměti společně: Ve dvou letech, kdy jsme v kostele být nemohli, šel sborový život dále bez omezení. Vyřešit některé situace bylo obtížné, ale v zásadě možné. Osobně ani nemám k našemu kostelu zvláště úzký vztah jako ti z vás, kteří v něm prožili kus svého života. Připustíme-li, že 11 miliónů od státu by mohlo být zvláštním požehnáním od Pána Boha, nutně musíme jít dále: Když Hospodin dává své požehnání, nedává je pro nic za nic. Dává je jednak pro radost obdarovaným, ale především proto, aby tito obdarování mohli toto **požehnání sdílet**. Pokud tedy kostel opravdu dostaneme do vlastnictví (z velké části po generální rekonstrukci), jak s ním naložíme? Chodit do něj na 1 hodinu týdně při bohoslužbách by bylo zoufale málo. Bude-li nám kostel převeden ve velice solidním stavu, nedostaneme v něm především „misijní nástroj“? Nenaskytá se nám v jeho výborné strategické poloze příležitost, jak významně vstoupit do povědomí našeho města? Do jeho kulturního (koncerty, výstavy...) i společenského (pohřby, svatby...) života?

Někteří radí pro takovou činnost najmout agenturu. Jistě: **spravovat takovou budovu** je práce minimálně pro jednoho pracovníka s plným úvazkem, ale nebyla by škoda, pustit tuto režii někomu druhému? Na druhé straně ovšem: Měli bychom mana-

žersky na to, spravovat kostel sami? Co si o tom všem myslíte?

Roman Mazur

RŮZNÉ INFORMACE

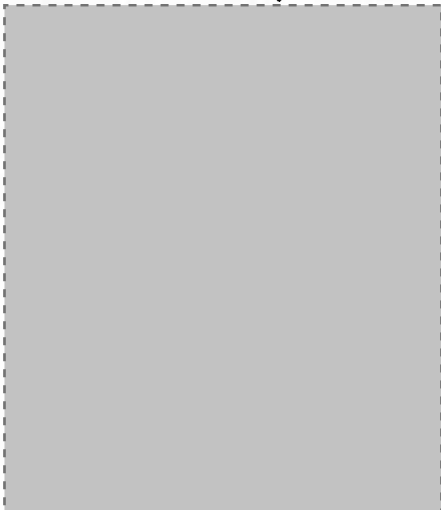
V neděli 1. října si sbor ve Frýdku-Místku připomene 90 let od položení základního kamene ke stavbě kostela a 80. výročí samostatného sboru. Při bohoslužbách v 9 hodin poslouží bratr senior Jaroslav Ondra, odpoledne ve 14 hodin promluví ThDr. Josef Hromádka „ohlédnutí a pohled dopředu“. Dopoledne i odpoledne bude zpívat náš pěvecký sbor pod vedením ThDr. Tomáše Novotného, dále účinkuje chrámový sbor ze Staříče a varhaník Petr Strakoš.

NAROZENINY

Význačnější narozeniny členů sboru

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

JAROSLAV ŠIMSA

Narodil se 12.10.1900 v Praze.

Studoval filosofii, byl oddaným žákem Rádlovým. Byl knihovníkem presidenta T.G.Masaryka, od roku 1929 působil jako tajemník Československé Ymky. Byl názorově vyhraněným a osobně strhujícím vůdcem středoškolských a vysokoškolských studentů.

Zemřel v koncentračním táboře Dachau na skvrnitý tyf 8. února 1945.

A zejména z jedné knihy vzešlo světlo nejprve evropským kmenům, sedícím v temnotách, a potom celému světu: našim otcům, nám, i vám, generacím, které po válce nastoupíte na naše místa. A této knize se všude říká prostě *kniha*, ve všech jazycích se ujal řecký název knihy *biblos*. Jest to ovšem celá knihovna, knihovna o 66 svazcích a sešitech. Nad Biblí září Slunce spravedlnosti, náš Pán, a toto naše „světlo v tmách“ tmy ani tentokrát neosáhly. Jak je zvláštní, že už pět let hledím tolikrát na zubožené děti národa, z něhož k nám mluvili proroci, Ježíš Kristus a apoštolové, a tito synové Izraele vláčí se sněhem a blátem a umírají bez tohoto Světla, bez této útěchy, schovávající si až do poslední hodiny někde na těle kousek zlata nebo dolar! Ale ovšem i mnozí „křesťané“ žijí a umírají i v této době, aniž kdy měli Bibli v rukou, a raději jsou živi z všelijakých odpadků rodokapsových, než aby se sytili Slovem Božím.

Po první světové válce lícila jedna divadelní hra věrnost našich otců víře v evangelium. Ale když šťastně uchrání rodinnou Bibli před pronásledova-

teli, hrdina hry ji s úctou zabalí do hedvábí a - uloží ji mezi ostatní rodové památky, místo aby kolem otevřené Bible shromažďoval před tváří Boží celý svůj dům.

Vánoční traktát o čtení knih

Pane Bože, Otče náš nebeský postavil jsi mě do těchto těžkých poměrů a chceš, abych všechny nesnáze překonal a věřil v tvou spravedlnost až do konce. Děkuji Ti za tuto zkoušku a za to, že teprve zde jsem si plně uvědomil, že nic nemůže mne odtrhnout od Tvé lásky. Ani hloubka moří, ani výška hor, ani smrt, ani zloba lidí, ani žalární mříže a sítě. Zazeň, Pane, ode mne jakýkoli strach, upevni mou víru, dej mi sílu k věrnosti a bdělosti a k odporu tam, kde Tvé jméno a Tvůj svatý požadavek je brán v pochybnost. Do Tvé lásky a ochrany poroučím své drahé, svou ženu a děti, sestry a maminku, své přátele.

Tobě budiž čest a chvála na věky.
Amen.

Až se jednou budu loučit s životem, neodlučuj se ty ode mne. Až budu mít vytrpět smrt, přijď mi na pomoc. Až mi bude nejúzkostněji u srdce, vytrhni mne z úzkostí silou své smrtelné úzkosti. Buď mi záštitou a útěchou a dej, abych patřil na Tvůj obraz na kříži. K Tobě chci vzhlížet, k Tobě se chci blížit ve víře - nyní i v hodinu smrti, amen.

Modlitby z vězení

Rozumějte mně dobře: vím, že jsem nedostatečným křesťanem a že sotva mne jiní uznají a znají jako svědka Kristova. Ale chci být křesťanem a ničím jiným. A to je v životě rozhodující: k čemu se člověk přiznává, co vyznává, ve jménu čeho bojuje, pracuje, trpí, umírá.

PROGRAM NA MĚSÍC ŘÍJEN 2000

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neažle v 8.30 hod.

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělí imi bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 17 hod.

Nešpory - obvykle třetí neděli v měsíci v 15 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 16 hod. (na faře na Karpatské ulici)

AKTUÁLNÍ PROGRAM

Nedělní bohoslužby

1.10 bohoslužby s dětmi

8.10. neděle díkčinění,
bohoslužby s Večeří Páně

15., 22., 29.10.

20. - 22.10. víkendové soustředění
mládeže na chalupě v Choryni

Schůzka seniorů se bude konat výjimečně ve čtvrtek 5. října v 17 hodin. Hostem bude bratr farář Tomáš Holeček, který bude vyprávět o svém otci Čoňku Holečkovi (působil v době války a po válce v našem sboru, byl spoluzakladatelem skautských oddílů).

Ve dnech 6.-8.10. se bude v Chrudimi konat již tradiční **sjezd nejen evangelické mládeže**. Zúčastní se i mládež z našeho sboru.

V sobotu 14. října se v Přerově sejde ke svému jednání **konvent moravskoslezského seniorátu**. Delegáty za náš sbor jsou: bratr farář Aleš Wrana a presbyteři Ing. Tomáš Jelínek, Jana Hašková, Ing. Jiří Groll.

FARÁŘ SBORU:

Ing. Aleš Wrana, Husovo nám. 4,
702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

SBOROVÝ JÁHEN:

Roman Mazur, Karpatská 40,
700 30 O-Zábřeh, tel. 069/35 30 24

KURÁTOR SBORU:

Ing. Tomáš Jelínek, Francouzská 1103,
708 00 O-Poruba, tel. 069/692 37 28

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

Běžný účet: 1644329359/0800

E-MAIL:

cce.ostrava@volny.cz

DARY NA OPRAVU KOSTELA:

41325-012/2700

ZPRAVODAJ /10

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,
BYL VYDÁN V ŘÍJNU 2000